

לד אב נד מ"י ס"ט
מח' חמשה קרננות
הלכה כב :

לה ח ו מ"י ס"ג מח'ל
משכנ ומשכ הלכ' סד

ל' ו' מ"ח מ"ח מלכות
בשרים בלשם י' סג
פזין קח :

ל' ו' מ"ח מ"ח מלכות
בלשם י' ו' ו' ו' ו' ו'
פזין קח :

[ל' ו' מ"ח מ"ח מלכות]

לְרַחֵם מִיִּי פֶתַח מַסְלֻכֹת
בְּטָרִים הַלְכֵם י'
וְיִרְאֵה מַסְלֻכֹת שְׂאֵר אֲבוֹת
סְכוּמָאֵה הַלְכֵם קו :

גליון הש"ס
גמ' קודש בימי רבי מי
בוני • פי' משנה למלך
בה' אהל עד בלכה א'
בסופו : שם משמחה
בין לקודש ובין לתרומה •
פי' זכאים לא ע"כ תורה
מודר :

חוספי הרא"ש
לקנח ולא לבריקה *
אבל אי תי משמש סת

בעיות חייב א שפירס
בקישו וזי שפיר שער
אתיום לבדיקה
כ"ש לענין אוכלת
בתחומה בשעת החזק
פרש"י שנה בצורת
וליתא דהא רבנן מדר
לקמן כפירוקן בשנת
בצורת א וזכא דאמרי

מחזות: אלא לא הוה
כולי האי שעת הדחק
כפר הנך דלמסן:
והוינן בה מאי לאחד
שנזכר הוה מצי למשמש
בלא והוינן בה אלא
משום דמילתא דרמיהא
היא אם אין הלכת כר'
למחזותי דהא הוה

אליהו נחם ספק עליו
בשעת הדין והלך נחם
למחשבות אפרו שיצור
בלי שיתור - לא שקרא
עליו שם ולא בקיום
התנור ובחזית הובה
הוא רקיש ובתר חכי
כחי' והיום אלא שיתור
לשם תחומה ולעסותם

ישים ונאם לכבוד
המצוה האשר אע"פ
שיתים יוכל לשתות
ואכתי לא קריש :
הכא נמי ראפרישתי
בליטויי " ולא דוד אלא
חליץ סגצו על פהרת
הקריש ואכתי לא
מדי : אן נמי למה

שקראו פהרם סגור
ונשמו עליהם הובת
הנמשא כשרוציתן מן
ההגור: כענין שהיה
בשתי שפחות ויהי
הקטן ה"ר שמשון
מקרי ליהי ויהא בקרש
ויהא בדלין שגשו על

משה וקורטס ודנה נישט
ס'רעכטע קעגן
אזוי אז "לרשתו שפיר"
דיזע אסאך ווערן לעבנע
אלע זיינע מענטשן זיין
דעמאל איינע בענען אהרן
ווערן ר"מ אין דעם
מוקטענע לוי זיין דעם
צווייטן לאוקסער דעמאל

רדודה נפת הבית
בחולין שנעשו על מותר
הקדש * וכן רמין היה
עדיין בהבית א"כ לא
נתקדש עדיין בכלל ולא
היו אלא חולין שנעשו
על מותר הקדש *
הנמצא עומד רביות
היה במתנתו מזהביו

בברייתא רש"י מצינו
כלל אם יש פוסקת לספר
בזהלך שגשג על סתירה
אלא בשם עליה הובא
בשם ר"ל פוסק * אבל
פוסקת על שלא נלזה
רבותא דסיפא בקפיה דאע
פוסק דקסבר אסור לזר

העריכה פירוטתו בסמוכה
(ח) נראה דנ"ל ש
מוסף רש"י (החושך מה
שיהא לר"ב
דה"א אחת מעשרה (מנחם)
ד' פלות (מנחם סס).
שלא יתן לו פרוסה (פס)